

Suma szeregu $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^3}$ jest słynną funkcją ζ (dzeta) Riemanna, mającą duże znaczenie w teorii liczb i jeszcze kilku gałęziach matematyki

$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^3}$ na ułamek łańcuchowy nierytmetyczny:

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^3} = \frac{6}{5} - \frac{1^6}{117} - \dots - \frac{(n-1)^6}{|34n^3 - 51n^2 + 27n - 5|} - \dots$$

Z rozwinięcia tego wyniku, że liczba $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^3}$ jest niewymierna. Dla liczby $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2}$ fakt taki

znany był już od 1770 r., na wynik Apery'ego czekano zatem ponad 200 lat. Dowody większości podanych tu twierdzeń Czytelnik znajdzie w książkach W. Sierpińskiego „Działania nieskończone”, rozdział XI i „Teoria liczb”, rozdział XII, a wiele innych ciekawych informacji w książeczce A. Хинчин, Целые дроби.

Zastosowania ułamków łańcuchowych

Podamy tylko kilka przykładów tych zastosowań. Pełniejszą teorię może Czytelnik znaleźć w książkach: A.J. Banarski „Równania nieoznaczone”, A.O. Гельфонд „Решение уравнений в целых числах” i W. Sierpiński „Działania nieskończone”. Opisane przykłady pochodzą z tych książek.

1. Rozwiązywanie równań w liczbach całkowitych. Rozpatrzmy równanie $127x - 52y + 1 = 0$,

które chcemy rozwiązać w liczbach całkowitych. Rozwijamy najpierw $\frac{127}{52}$ na ułamek

łańcuchowy (np. metodą opisaną w artykule A. Schinzla):

$$\frac{127}{52} = 2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{3 + \frac{1}{1 + \frac{1}{5}}}}$$

W tak otrzymanym wyrażeniu skreślamy ostatni ułamek, tj. $\frac{1}{5}$, i obliczamy wartość

otrzymanego nowego ułamka łańcuchowego (bezpośrednio lub korzystając z twierdzenia 1

artykułu A. Schinzla): $2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{3 + \frac{1}{1}}} = 2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{4}} = 2 + \frac{1}{9} = \frac{22}{9}$.

Obliczamy następnie różnicę $\frac{127}{52} - \frac{22}{9} = -\frac{1}{52 \cdot 9}$.

Po sprowadzeniu do wspólnego mianownika otrzymujemy

$$127 \cdot 9 - 52 \cdot 22 = -1,$$

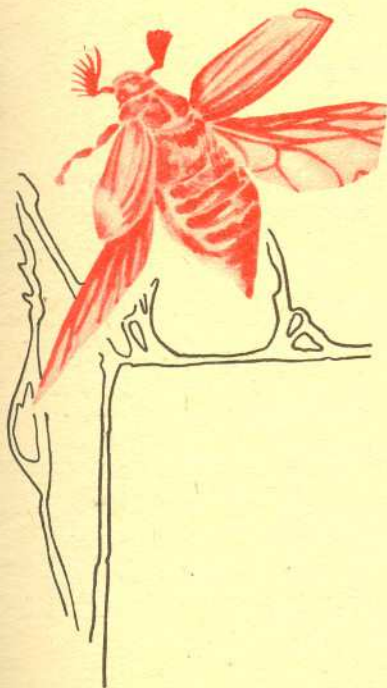
a zatem otrzymaliśmy rozwiązanie równania: $x = 9$, $y = 22$. Wiadomo, że gdy dane jest jedno całkowitoliczbowe (x_0, y_0) rozwiązanie równania $Ax + By + C = 0$, gdzie A i B są względnie pierwsze, to wszystkie pozostałe wyrażają się wzorami $x = x_0 - Bt$, $y = y_0 + At$, gdzie t jest dowolną liczbą całkowitą.

2. Rozpatrzmy równanie $25x + 18y = 970$. Jak poprzednio, zaczniemy od rozwinięcia $\frac{18}{25}$ na

ułamek łańcuchowy: $\frac{18}{25} = \frac{1}{1 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{3}}}}}$

Odrzucamy $\frac{1}{3}$ i obliczamy: $\frac{1}{1 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2}}} = \frac{1}{1 + \frac{1}{5}} = \frac{5}{7}$

Ponieważ zaś $\frac{18}{25} - \frac{5}{7} = \frac{1}{25 \cdot 7}$, więc (mnożąc przez wspólny mianownik) otrzymujemy

$$18 \cdot 7 - 5 \cdot 25 = 1, \text{ a inaczej } 25 \cdot (-5) + 18 \cdot 7 = 1.$$

Pomnóżmy tę ostatnią równość przez 970:

$$25 \cdot (-5 \cdot 970) + 18 \cdot (7 \cdot 970) = 970.$$

Mamy zatem już jedno rozwiązanie $x_0 = -5 \cdot 970 = -4850$, $y_0 = 970 \cdot 7 = 6790$.
Rozwiązaniem ogólnym będzie wobec tego

$$x = -4850 + 18t$$

$$y = 6790 - 25t.$$

Możemy nieco uprościć te wzory, mianowicie podstawiając $t + 270$ zamiast t . Dostaniemy

$$x = -4850 + 18t + 4860 = 10 + 18t, \quad y = 6790 - 25t - 6750 = 40 - 25t.$$

3. Wyciąganie pierwiastka kwadratowego. Obliczymy $\sqrt{23}$, znając jego wartość przybliżoną 4,8 (a w zasadzie wiedząc tylko, że $4,5 < \sqrt{23} < 5,0$). Mamy najpierw $\sqrt{23} = 4 + \frac{1}{x_1}$, gdzie $x_1 > 1$.

Aby obliczyć x_1 , napiszemy $\frac{1}{x_1} = \sqrt{23} - 4$, stąd $x_1 = \frac{1}{\sqrt{23} - 4} = \frac{\sqrt{23} + 4}{7} = 1 + \frac{1}{x_2}$,

gdzie $x_2 > 1$. Obliczamy teraz x_2 metodą podobną do obliczania x_1 :

$$\frac{1}{x_2} = \frac{\sqrt{23} + 4}{7} - 1 = \frac{\sqrt{23} - 3}{7}; \quad x_2 = \frac{7}{\sqrt{23} - 3} \approx 3,9, \text{ zatem } x_2 = 3 + \frac{1}{x_3},$$

gdzie jak i poprzednio $x_3 > 1$. Wyznaczamy następnie x_3 , otrzymując

$$x_3 = 1 + \frac{1}{x_4}.$$

Dalej mamy $\frac{1}{x_4} = \frac{\sqrt{23} - 4}{7}$, a stąd $x_4 = \sqrt{23} + 4 = 8 + \frac{1}{x_1}$ i widzimy, że dalsze x_i będą się powtarzać (por. twierdzenie 7 artykułu A. Schinzla). Otrzymujemy nieskończony okresowy ciąg równości

$$\sqrt{23} = 4 + \frac{1}{x_1}, \quad x_1 = 1 + \frac{1}{x_2}, \quad x_2 = 3 + \frac{1}{x_3}, \quad x_3 = 1 + \frac{1}{x_4}, \quad x_4 = 8 + \frac{1}{x_1} \text{ itd.}$$

Po podstawieniach otrzymujemy

$$\sqrt{23} = 4 + \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|3|} + \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|8|} + \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|3|} + \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|8|} + \dots$$

4. W podobny sposób można otrzymywać rozwinięcia innych liczb niewymiernych. Rzecz jasna, tylko dla niewymierności kwadratowych będą to ułamki okresowe. Przykładowo:

$$\log 5 = \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|2|} + \frac{1}{|3|} + \frac{1}{|9|} + \dots,$$

$$\sqrt[3]{2} = 1 + \frac{1}{|3|} + \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|5|} + \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|1|} + \dots$$

5. Rozwijanie funkcji na ułamki łańcuchowe. Rozpatrzmy funkcję wymierną

$$f(x) = \frac{6x^4 + 12x^3 + 13x^2 + 10x + 1}{6x^3 + 12x^2 + 7x + 1}.$$

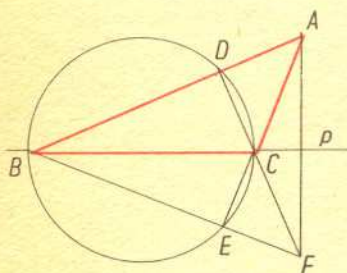
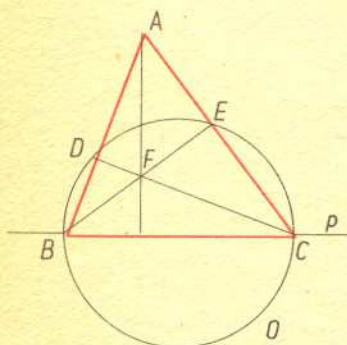
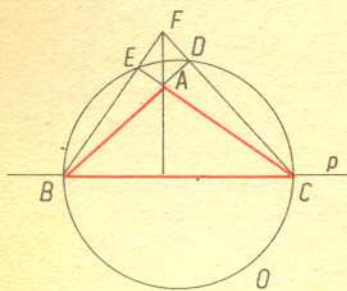
Jej rozwinięcie na ułamek łańcuchowy możemy otrzymać stosując algorytm Euklidesa (por. uwagi między twierdzeniem 3 a twierdzeniem 4 w artykule A. Schinzla):

dzielimy	przez	otrzymując	
		iloraz	i resztę
$6x^4 + 12x^3 + 13x^2 + 10x + 4$	$6x^3 + 12x^2 + 7x + 1$	x	$6x^2 + 9x + 4$
$6x^3 + 12x^2 + 7x + 1$	$6x^2 + 9x + 4$	x	$3x^2 + 3x + 1$
$6x^2 + 9x + 4$	$3x^2 + 3x + 1$	2	$3x + 2$
$3x^2 + 3x + 1$	$3x + 2$	x	$x + 1$
$3x + 2$	$x + 1$	2	x (*)
$x + 1$	x	1	1
x	1	x	

Rozwiązanie zadania M 195.

Kąty BDC i BEC są wpisane w okrąg o i oparte na jego średnicy BC , są więc kątami prostymi. Wynika stąd, że odcinki BE i CD są wysokościami trójkąta ABC . Prosta AF przechodzi przez trzeci wierzchołek tego trójkąta i punkt przecięcia dwóch jego wysokości, jest więc jego wysokością prostopadłą do boku BC , czyli do prostej p .

Ścisłe rzecz biorąc w miejscu zaznaczonym (*) odeszliśmy od algorytmu Euklidesa, w którym reszta powinna mieć mniejszy stopień niż dzielnik. Znalezione rozwinięcie jest nieco „zgrabniejsze” od otrzymanego wtedy, gdy postępowalibyśmy konsekwentnie do końca. Mamy zatem

$$f(x) = x + \frac{1}{|x|} + \frac{1}{|2|} + \frac{1}{|x|} + \frac{1}{|2|} + \frac{1}{|1|} + \frac{1}{|x|}.$$

Dr Michał SZUREK

Czytelnicy proponują

Paweł PASZKO z Krakowa, student inżynierii chemicznej, pokazał, jak obliczać wartości logarytmów oraz wyrażeń postaci x^y na kalkulatorach, które tych funkcji nie mają.

Zaczynamy od tego, że, jak wiadomo, $e^x = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{x}{n}\right)^n$. Zatem, dla bardzo dużych N będzie

zachodzić przybliżona równość
$$e^x \simeq \left(1 + \frac{x}{N}\right)^N.$$

Stąd, uwzględniając, że $x = e^{\ln x}$, obliczymy szybko, że

$$(1) \quad \ln x \simeq N(\sqrt[N]{x} - 1).$$

Przyjmijmy np. $N = 1024 = 2^{10}$. Zauważmy, że wyciągnięcie pierwiastka stopnia 1024 — to 10-krotne wyciągnięcie pierwiastka kwadratowego, a nawet najprostsze kalkulatory mają funkcję „pierwiastek kwadratowy”. Wzór (1) nadaje się do praktycznych obliczeń inżynierskich: na 8-cyfrowym kalkulatorze przy $N = 2^{10}$ możemy obliczyć logarytmy naturalne liczb mniejszych niż 10 z dokładnością do 3–4 miejsc znaczących, a przy $N = 2^{15}$ i 11-cyfrowym kalkulatorze dokładność wzrasta do 5–6 miejsc. Niestety maleje przy większych liczbach, choć np. przy $N = 2^{10}$, $\ln 100$ otrzymujemy jeszcze z dokładnością do ok. 1%.

Ze wzoru (1), pamiętając że $x^y = e^{y \cdot \ln x}$, prosto otrzymujemy

$$(2) \quad x^y \simeq [1 + (\sqrt[N]{x} - 1)]^N y$$

i wzór (2) w pełni nadaje się do obliczeń na kalkulatorach, mających operację „ x^{2^y} ” i „ \sqrt{x} ”; jak poprzednio, należy za N przyjąć potęgę 2.

Ciekawe, że oba wzory (1) i (2) dają dokładniejsze wyniki, niż można by się spodziewać, sądząc ze sposobu ich wyprowadzenia. Przykładowo przy $N = 2^{10}$ obliczamy z nich $2^3 \simeq 7,9987$, $(1,5)^{2 \cdot 3} \simeq 2,5404$ (wobec dokładnego 2,54103 ...),

$\sqrt[10]{2} \simeq 1,07179$ (wobec dokładnego 1,0717735 ...), $e^\pi \simeq 23,07$ (a dokładnie jest $e^\pi = 23,14 \dots$)

i szczególnie przy niewielkich wykładnikach wzór ten w pełni nadaje się do praktycznych obliczeń inżynierskich. Gdy $N = 2^{15}$, to na 11-cyfrowym kalkulatorze można otrzymywać bardzo dokładne wyniki (ale takie kalkulatory już przeważnie mają funkcję x^y).

Logarytmy można bardzo dokładnie obliczać, wykorzystując rozwinięcie

$$\ln \frac{n+1}{n} = \ln(n+1) - \ln n = \frac{2}{2n+1} \left(1 + \frac{1}{3} \frac{1}{(2n+1)^2} + \frac{1}{5} \frac{1}{(2n+1)^4} + \dots\right).$$

Na przykład przyjmując $n = 1$ otrzymujemy rozwinięcie liczby $\ln 2$

$$\ln 2 \simeq \frac{2}{3} \left(1 + \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{9} + \frac{1}{5} \cdot \frac{1}{9^2} + \frac{1}{7} \cdot \frac{1}{9^3} + \frac{1}{9} \cdot \frac{1}{9^4} + \frac{1}{11} \cdot \frac{1}{9^5} + \frac{1}{13} \cdot \frac{1}{9^6} + \frac{1}{15} \cdot \frac{1}{9^7} + \frac{1}{17} \cdot \frac{1}{9^8} + \dots\right)$$

i ograniczając się do wypisanych powyżej wyrazów można na kartce papieru obliczyć $\ln 2$ z dokładnością do 9 cyfr po przecinku: $\ln 2 = 0,693147180 \dots$. Podstawiając $n = 4$, otrzymujemy

$$\ln 5 = 2 \ln 2 + \frac{2}{9} \left(1 + \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{81} + \frac{1}{5} \cdot \frac{1}{81^2} + \dots\right),$$

potem możemy obliczyć np. $\ln 10 = \ln 2 + \ln 5$ i w podobny sposób logarytmy innych liczb.

Wyciąganie pierwiastków również możemy robić bardzo dokładnie korzystając z szeregu

$$\text{dwumiennego } (1+x)^m = 1 + mx + \binom{m}{2} x^2 + \binom{m}{3} x^3 + \dots, \quad |x| < 1.$$

Przypuśćmy mianowicie, że trzeba obliczyć $\sqrt[k]{A}$, przy czym znamy już jego wartość przybliżoną a .

Jeśli przyjmiemy $\frac{A}{a^k} = 1+x$, gdzie $|x|$ jest bardzo małe, to można pierwiastek przekształcić

w sposób następujący

$$\sqrt[k]{A} = a(1+x)^{1/k}$$

i skorzystać ze wzoru dwumiennego dla $m = 1/k$. Wyniki będą bardzo dokładne.